

22 YTTRANDE VID LANTDAGEN 19.III 1872

Protokoll fördrd hos högl. ridderskapet och adeln

Herr *Snellman*: Äfven jag erkänner det önskliga deri, att det finska folket måtte gå så långt som möjligt fram på en bana, som man anser höra humaniteten till, och jag erkänner fullkomligt, att den petition, hvarom fråga är, har ett sådant syfte. Men det är tillåtet för hvarje folk att, under sina sträfvanden att ställa sig i jemnbredd med de mest bildade nationer, likväl afse sina egendomliga förhållanden och taga i betraktande, huruvida landets nytta och gagn, folkets framtida välfärd i 10
sjelfva verket medgifva ett hastigare eller långsammare framåtskridande på denna bana. Det kan icke nekas, att det visserligen är det nyttigaste för ett folk att sluta sig till ett sådant framåtskridande; att stigande humanitet och humana åsigter hos ett folk redan äro af stort gagn och utgöra en sann vinning. I detta afseende anser jag äfven petitionen vara förtjent af allt afseende. Men då vi å andra sidan betrakta vårt lands egendomliga förhållanden och känna, huru stor judebefolkningen i kejsaredömet är, i hvilken belägenhet densamma befinner sig, och dessutom känna, att ett obetingadt tillträde till 20
Finland, såsom utskottet föreslår, eller till finsk medborgarerätt, såsom petitionen synes åsyfta, skulle erbjuda denna befolkning många och stora företrädesrättigheter framför de rättigheter, densamma i kejsaredömet åtnjuter, måste jag i öfverensstämmelse med de herrar af det höglofliga ståndet, som motsätta sig petitionsförslaget, anse det vara ganska betänkligt att utan vidare öppna vårt lands gränser för denna judebefolkning. Om likväl den af utskottet föreslagna petitionen med den ändring, som blifvit föreslagen, inskränkes derhän, att hos H. K. Maj:t underdånigst anhålla om öfverlemnandet till ständerna af ett förslag till författning angående de villkor, under hvilka judarne kunna 30
anses böra vinna finsk medborgarerätt, så finner jag för min del icke, att en sådan petition skall komma att medföra någon fara. Jag vädjar i afseende å propositionens innehåll till regeringens vishet, och hoppas, att det blir ständerna förbehållet att framdeles pröfva, hurudana dessa villkor böra blifva.

23 YTTRANDEN VID LANTDAGEN 21.III 1872

Protokoll fördrd hos högl. ridderskapet och adeln

Herr *Snellman*: Med afseende på vådan deraf, att de stora skogarne, som tillhöra dessa socknar, kunde komma att åt invånarene öfverlemnas, om också på kort tid, till fri sköfling, skulle jag för min del tro, att en stor pluralitet bland ständerna icke önskar, att de åtgärder, som regeringen till skogarnes skydd vidtagit, måtte återgå. Af den diskussion, som hos höglofliga ridderskapet och adeln förekommit, vågar jag sluta, att äfven i detta höglofliga stånd denna åsigt är åtminstone väl allmän. För min del har jag funnit endast en allvarlig och något allmännare delad betänklighet härvid, nemligen i afseende å upphäfandet af roteringen inom de ifrågavarande socknarne. Det är i detta 40
afseende, som antagandet af utskottets betänkande har synts väcka tvekan. Vidare hafva många förenat sig om de önskningsmål, som äro uttalade i friherre von Troils reservation, och för min del ber jag också att få biträda desamma, att uttala dessa eftergifter såsom önskningsmål, icke uppställa dem såsom villkor. Men jag vågar föreställa mig, att,